

AL·LEGACIONS DEL CONSELL DE COL·LEGIS VETERINARIS DE CATALUNYA AL PROJECTE DE DECRET PEL QUAL S'ESTABLEIX LA VACUNACIÓ ANTIRÀBICA OBLIGATÒRIA I ALTRES MESURES SANITÀRIES BÀSIQUES PER ALS ANIMALS DE COMPANYIA

El 19 de gener de 2024 es va penjar al “Canal participa” i també a l'apartat de normativa en tràmit de la web de Transparència de la Generalitat el projecte de Decret pel qual s'estableix la vacunació antiràbica obligatòria i altres mesures sanitàries per als animals de companyia, per iniciar el tràmit de participació ciutadana.

El Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (CCVC) valora positivament l'esmentat Projecte de Decret objecte d'aquestes al·legacions perquè estem convençuts que l'obligatorietat de la vacuna antiràbica serà una eina molt útil per a garantir la salut animal i la salut humana, ambdues integrades dins del concepte *One health* -Una sola salut.

Tenint en compte que la ràbia està considerada com una de les zoonosis més importants del món i que causa la mort en pràcticament la totalitat de les persones i animals afectats, la vacunació dels animals susceptibles a la malaltia que conviu amb els humans suposa, sense cap gènere de dubte, la mesura més eficaç per prevenir, controlar i erradicar la ràbia entre les persones.

En aquests moments on les recents crisis migratòries, com el cas d'Ucraïna, on Catalunya ha estat la segona comunitat d'Espanya on més refugiats han arribat; l'entrada i/o comerç il·legal d'animals menors de 3 mesos i 21 dies sense vacunar procedents de països de la UE i/o de tercers països on la ràbia és endèmica, i la circulació entre els ratpenats insectívors de diferents espècies del Lyssavirus europeu (EBLV-1, RBLV-2), i que s'ha detectat en diverses zones geogràfiques d'Espanya, que la vacunació sigui obligatòria a Catalunya pren més relleu.

En aquest sentit, el CCVC, per tal de col·laborar en la millora de l'actual text del Projecte de Decret desitja posar de manifest les següents

AL·LEGACIONS:

PRIMERA.- En relació amb l'ARTICLE 1: Objecte

En primer lloc cal dir que considerem que **la vacuna antiràbica s'ha d'establir com obligatòria no només per als gossos, sinó també per als gats i les fures**, perquè és es molt difícil controlar que aquests últims “viuen permanentment en habitatges tancats” i que no “tenen accés al medi exterior”.

També creiem que seria molt positiu afegir al text d'aquest article que **l'obligació de vacunar gossos, gats i fures és dels seus titulars i/o**

responsables (en la definició que d'aquests fa la Llei 7/2023 de 28 de març, de protecció dels drets i el benestar dels animals), perquè, d'aquesta manera, el personal veterinari col·legiat que serà qui els atengui els podrà informar d'aquesta obligació al seu càrrec (així com també que la seva identificació i registre en el cens municipal o en el Registre general d'animals de companyia son obligatòries).

Pel que fa a les colònies de gats, està clar que la responsabilitat de la seva vacunació és de l'Administració local competent.

SEGONA.- En relació amb l'ARTICLE 3: Definicions

Donat el caràcter de legislació bàsica de la majoria dels articles de la Llei 7/2023 de 28 de març, de protecció dels drets i el benestar dels animals, i entre ells l'article 3 d'aquesta, que també fa unes "Definicions" de conceptes, creiem que caldria afegir a la normativa esmentada en el Projecte de Decret objecte d'aquestes al·legacions la menció a la Llei 7/2023.

De la mateixa manera que el Projecte de Decret aprofita per derogar normes que no són vigents i/o que contenen articles obsolets, pensem que aquesta actualització de normativa vigent i bàsica és també convenient que s'inclougui en el Projecte.

TERCERA.- En relació amb l'ARTICLE 5: Pauta de vacunacions

En relació amb l'apartat 2 d'aquest article, tornem a demanar que es reconsideri la vacunació **anual** obligatòria enfront la malaltia de la ràbia de **gossos, gats i fures** de més de dotze setmanes d'edat sense cap excepció per tal d'assegurar la seva protecció permanent.

Aquest criteri de la **vacunació anual per a tots els animals de companyia** ha estat el que s'ha considerat correcte en les anteriors ocasions en què s'ha plantejat la vacunació de la ràbia per part de la Generalitat.

També és el seguit majoritàriament per la resta de les Comunitats Autònomes (llevat error, excepte a l'Aragó, Astúries, Euskadi i País Valencià, on la periodicitat de les revacunacions es fa d'acord amb les especificacions tècniques de la vacuna administrada en la darrera dosi; a La Rioja, on la periodicitat es bianual; a Navarra, on el període intervacunal haurà de ser inferior a 2 anys, i a Galici, on no es obligatòria).

Igualment, la vacunació anual és el criteri establert pels reglaments europeus que regulen els desplaçaments sense ànim comercial dels gossos, gats i fures dintre de la UE.

Tenint em compte les diferents casuístiques que hi ha en aquests moments en diferents països d'Europa i a la resta del territori estatal, per fer un seguiment efectiu de la vacunació dels animals a Catalunya s'hauria d'establir que la revacunació tingui caràcter obligatori anual, i no seguint les prescripcions establertes als prospectes dels diferents laboratoris fabricants de les vacunes.

Efectivament, si el calendari vacunal de la vacunació antiràbica queda regulat segons les especificacions tècniques de la vacuna administrada en la darrera

dosi, això dificultarà moltíssim el seguiment de la vacunació efectiva. A això caldrà afegir-hi que generarà confusió en el propietari sobre quan ha de procedir a revacunar l'animal i dificultarà als veterinaris clínics la seva tasca de professionals sanitaris d'assessorament als propietaris sobre el calendari vacunal.

QUARTA.- En relació amb l'ARTICLE 7: Administració de la vacuna

A l'apartat 2 d'aquest article s'inclou la frase "*En cas contrari, [el personal veterinari col·legial] haurà d'identificar-lo abans de vacunar-lo*".

De la frase abans transcrita es podria considerar que el personal veterinari col·legial té l'obligació de realitzar la identificació sempre, inclús en cas que el titular i/o responsable de l'animal s'hi oposi. És clar que no es pot imposar aquesta obligació al personal veterinari perquè els animals no són de la seva titularitat.

Creiem que seria més correcte substituir aquesta frase per la següent:

En cas contrari, haurà d'informar a la persona titular i/o responsable de l'animal que és obligatori identificar l'animal i registrar-lo al cens del municipi on l'animal resideix habitualment o en el Registre general d'animals de companyia, i que no el podrà vacunar fins que no estigui identificat.

CINQUENA.- En relació amb l'ARTICLE 8: Vacunació antiràbica en gats i fures

Com hem dit abans, considerem que la vacunació antiràbica hauria de ser obligatòria per a tots els gats i fures, com ja s'ha dit abans. Fer-la "*voluntària*" per als gats i les fures que visquin en interiors i no tinguin contacte amb el medi exterior, on poden tenir contacte amb altres animals susceptibles de patir la ràbia (que són als que es refereix l'article 1. b) del Projecte de Decret, "*...llevat dels gats i fures que han de viatjar fora de l'Estat espanyol, que hauran de vacunar obligatòriament enfront de la ràbia*", suposa no tenir en compte que tant els gats com les fures són espècies que poden sortir fora dels seus habitatges tancats, amb el risc potencial que això suposa per a la salut dels propis animals i de les persones si resulta que no han estat vacunats o revacunats prèviament pels seus propietaris o posseïdors.

Segons l'article 4 del Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals les persones propietàries i les posseïdores d'animals, han de mantenir-los en bones condicions higienicosanitàries, de benestar i de seguretat, d'acord amb les característiques de cada espècie i han de donar-los l'atenció veterinària bàsica per garantir-ne la salut. Des del CCVC considerem que s'ha d'establir la vacunació obligatòria de gats i fures per donar compliment a aquests principis i per garantir i protegir la salut de les persones i dels animals al considerar-se una malaltia zoonòtica.

Deixar al criteri dels propietaris i posseïdors d'aquests animals la decisió sobre la seva vacunació posa en perill el control sanitari que es persegueix amb la vacunació antiràbica.

SISENA.- En relació a l'ARTICLE 12: Obligacions del personal veterinari que porti a terme vacunacions

Pel que fa a l'apartat 1.1, mentre no s'aprovi el model de cartilla sanitària oficial d'animals de companyia que preveu la Disposició final primera del Projecte de Decret, creiem que caldria aclarir que la cartilla sanitària on s'han de consignar les vacunacions antiràbiques ha de ser la del CCVC, que es l'única que es pot qualificar com "sanitària" perquè està emesa per una Corporació professional sanitària que controla la seva distribució i numeració, garantint d'aquesta forma la seva traçabilitat, i també és complimentada per "sanitaris" (el personal veterinari). Cal afegir que amb data 19-09-2002 la cartilla del CCVC va ser reconeguda "*com a document sanitari oficial*" per la Subdirecció General de Ramaderia.

La cartilla sanitària d'animals de companyia del CCVC és un sistema de registre de dades sanitàries (pes, vacunacions) per transmetre informació entre els professionals sanitaris i que incorpora un sistema de registre de les visites del pacient dins el seu pla sanitari.

Pel que fa a l'apartat 1.2, si s'estimés la nostra proposta de que la revacunació fos anual, òbviament caldria modificar la redacció de la lletra d) del Projecte de Decret.

Pel que fa a l'apartat 2.1, s'hauria de preveure un sistema de comunicació centralitzada a través del CCVC (com el que existeix actualment per comunicar al Registre general d'animals de companyia —ANICOM— les altes de les identifications d'aquests animals que realitzen els veterinaris) per tal de facilitar les comunicacions de les dades de vacunació.

L'experiència ha demostrat que la comunicació de les altes de les identifications per part dels veterinaris a l'AIAC, i la posterior remissió centralitzada d'aquestes dades des de l'AIAC a l'ANICOM, ha permès que aquest hagi augmentat exponencialment el número d'animals inscrits, garantint d'aquesta forma el compliment de les obligacions legals relatives a la identificació d'animals per part dels seus titulars i responsables.

Com és sabut, això ha estat possible gràcies al fet que hi ha un conveni signat entre el CCVC i el DACC. El que es proposa, tal com es va acordar verbalment en les reunions mantingudes l'any passat entre el DACC i el CCVC, és fer un nou redactat d'aquest apartat amb el següent text:

"2.1. El personal veterinari clínic ha de comunicar les dades que es detallen a l'annex d'aquest decret a la base de dades sanitària del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (l'Arxiu d'Identificació d'Animals de Companyia), el qual les haurà de comunicar al Departament competent en matèria de sanitat animal de la Generalitat de Catalunya en el format i amb la periodicitat que aquest estableixi. Alternativament, el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya podrà donar accés a consultar les dades al personal de la unitat competent de sanitat animal."

D'aquesta forma es centralitzarà la recepció de les comunicacions per part de les persones veterinaris col·legiades que facin les vacunacions i també es

facilitarà al Departament competent en matèria de sanitat animal el seu control i seguiment amb la periodicitat i el format que aquest estableixi.

Pel que fa a l'apartat 2.3, si s'admet la nostre proposta anterior, que la base de dades sanitària s'hauria d'indicar que és la del CCVC, com que sabem que alguns veterinaris treballen amb l'ANICOM i no estan donats d'alta a l'AIAC, està previst disposar d'un accés a l'AIAC a tots els veterinaris col·legiats per poder registrar la vacunació. Per això proposem modificar el text d'aquest apartat de la següent manera:

"2.3 La base de dades sanitària del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (l'Arxiu d'Identificació d'Animals de Companyia), oferirà un accés al registre sanitari per a tots els veterinaris col·legiats".

SETENA.- Disposició adicional. Comunicacions

Fem remissió al que s'acaba de dir en l'al·legació anterior respecte que les comunicacions al Departament competent en matèria de sanitat animal es facin de forma centralitzada per part del CCVC, prèvia la signatura de l'oportú conveni de col·laboració.

VUITENA.- Disposició final Primera

Proposem que el model de cartilla sanitària oficial d'animals de companyia sigui la del CCVC, reconeguda com tal des de l'any 2002, i que és la utilitzada pel personal veterinari col·legiat de forma massiva. Aquesta cartilla incorporarà totes les dades requerides al Projecte de Decret en relació a la vacunació antiràbica, a més d'altres de contingut sanitari.

Aquesta cartilla, a més, és la que gaudeix del reconeixement per part de la societat i la que garanteix la seva traçabilitat en tot el procés des de l'edició, distribució al personal veterinari col·legiat i als titulars i responsables d'animals de companyia.

Barcelona, a 16 de febrer de 2024.